

hævde, at det overhovedet ikke er Tvivl underkastet, at den højtærede Finansminister har regnet 2 Mill. for lavt.

Overfor de andre Spørgsmaal, nemlig Stempelafgifterne og Takstforhøjelsen, er Forholdet et andet, thi her kommer et nyt Moment ind, hvorved ingen kan beregne Resultatet. Jeg har heller ikke givet mig ud for at kunne beregne det, jeg siger ikke, at Stempelafgifterne eller Takstforhøjelsen vil indbringe det eller det Beløb, men jeg siger, at naar vi staa og drøfte saa vigtige Skattepaalæg, som her er Tale om, maa vi gøre det paa et redeligt Grundlag, og jeg synes ikke om, at man i Fjor angiver Stempelafgiften og Takstforhøjelsen til et Beløb af 6,650,000 Kr. og i Aar siger, at de ville være 1½ Mill. Kr. lavere. Jeg finder ikke, at det er en rigtig Maade at behandle saadanne Spørgsmaal paa. Den højtærede Finansminister siger, at jeg skulde læse Anmærkningerne, saa vilde jeg finde, hvad Grunden var. Jeg tror, at den højtærede Minister kunde have sparet sig denne Bemærkning, thi han kan gaa ud fra, at det første, jeg har gjort, var at læse Anmærkningerne. Den højtærede Finansminister siger, at hvis jeg havde læst dem, vilde jeg have set, at Indtægtsbeløbet af Takstforhøjelsen var budgetteret. Hvis den højtærede Finansminister havde gjort mig den Ære at høre, hvad jeg sagde, eller læst, hvad jeg havde sagt, vilde han have set, at det har jeg netop peget paa. Jeg har netop gjort opmærksom paa, at Takstforhøjelsens fulde Beløb er opført, men ikke desto mindre bliver Overskuddet mindre. Saa siger den højtærede Finansminister: ja, men Grunden er den, at Trafikken gaar ned. Det er meget muligt, men i Fjor beregnede Regeringen Takstforhøjelsen til 3¼ Millioner under Hensyn til, hvilken Nedgang der vilde komme. Det var ved at beregne og tage Hensyn til Nedgangen, at vi satte Indtægten til 3¼ Mill. Kr. Den højtærede Finansminister vil kende Beregninger og Udtalelser, hvorefter det er givet, at det var det fulde Beløb, man talte om, der skulde komme ind som Overskud. Derfor kan det ikke nytte, at den højtærede Finansminister kommer i Aar og siger, at Taksterne yderligere ville formindske Trafikken. Saa maa han i alt Fald sige: i Fjor mente jeg, at Nedgangen kun vilde blive saa stor, men nu ser jeg, at Takstforhøjelserne ville tvinge Trafikken yderligere ned. Den højtærede Finansminister vil derigennem indrømme, at Ministeriet har regnet fejl, opgivet fejlagtigt i Fjor. Men jeg kan ikke tro, at den nuværende Rigsdag vil være med til at

bevilge 1½ Mill. Kr. paa Takstforhøjelse og Stempelafgift, som allerede er bevilget i Fjor, og det er det, som den højtærede Finansminister forlanger af os. Vi kunne sætte følgende: Nu vedtage vi Ølskatten med 3,5 Mill. Kr., men saa faa vi næste Aar Budgettet forelagt, og det viser sig, at der er opført 3,5 Mill. i Indtægt, men tillige nogle Transaktioner, hvorved Beløbet bringes noget ned, saa Merindtægten bliver 2,5 Mill. Saa kommer Finansministeren igen og forlanger den ene Million bevilget en Gang til. Jeg tror, man skal vogte sig for at komme ind paa den Slags Metoder. Jeg tror, at naar vi i Fjor paa Regeringens Autoritet bevilgede 3¼ Mill. paa Takstforhøjelsen og 2,9 paa Stempelafgiften, have vi i Aar Lov til at gaa ud fra dette som det Grundlag, hvorpaa vi bevilge Skatter. Med Hensyn til Stempelafgifterne siger den højtærede Finansminister: Jeg har med Villie opført Stempelafgifternes fulde Beløb, men lagt Forhøjelsen til Budgettet for 1911—12 og ikke til Statsregnskabet for 1910—11. Men naar vi tale om Toldindtægterne, siger den højtærede Finansminister: Jeg regner rent formelt, saadan og saadan gøre vi der, følgelig maa vi beregne det paa samme Maade i Aar. Der vil han ikke tage noget Skøn. Men naar han kommer til Stempelafgifterne, siger den højtærede Finansminister: Jeg har ikke Lyst til at lægge det Tal til Grund, som jeg plejer at lægge til Grund, jeg lægger et lavere Tal til Grund, jeg vil ikke behandle det formelt. Jeg tror, at det høje Ting vil se, at der er en positiv Selvmodsigelse i disse Maader at behandle Spørgsmaalet paa. Dernæst tror jeg ogsaa, at den højtærede Finansministers Grund til at ville skyde Statsregnskabet's Tal for 1910—1911 væk, er urigtig. Den højtærede Finansminister siger: Der var en mistænkelig Stigning fra 1909—1910 til 1910—1911 og nævner Tallet. Men hvis den højtærede Finansminister vil gaa nogle Aar tilbage, vil han se, at fra 1908—1909 og fra 1909—1910 var der ligeledes et mistænkeligt Fald i Stempelindtægterne, saaledes at Statsregnskabet for 1910—1911 staaer i naturligt Forhold til, hvorledes Statsindtægterne vare paa dette Omraade tidligere. Men nu har den højtærede Finansminister Brug for at regne med en mistænkelig Stigning og faar paa den Maade budgetteret ½ Mill. Kr. for lavt.

Dernæst komme vi til det andet for hele Behandlingen af disse Sager meget vigtige Spørgsmaal, nemlig Spørgsmaalet om Aktiverhvervelser. Der siger den højt-